

Prvi proljetni vikend 2019 osvanuo je prekrasan, topao i sunčan. Jedna manja grupa naših članica odlučila je iskoristiti priliku da se popnemo do starog grada iznad Blagaja. To već odavno planiramo, ali nas stalno nešto spriječi. Zato smo ovaj put rekli – idemo odmah, pa tko može nek krene.

Od Mostara do Blagaja je samo nekih 15-tak minuta vožnje. Došli smo do parkinga na ulazu u povijesni dio Blagaja koji vodi do izvora rijeke Bune. Odatle smo skrenuli u ulicu lijevo i nakon nekoliko minuta našli se na proširenju, koje trenutno služi kao parking prostor za posjetitelje. U podnožju smo brda na kojem su ostaci Starog grada Blagaja, odnosno Stjepan-grada ili Šćepangrada, kako ga lokalci nazivaju.

Stari grad Blagaj ili Stjepan-grad je sagrađen na najistaknutijem mjestu visokog i u to vrijeme teško pristupačnog kraškog brda (310 m nadmorske visine) iznad vrela rijeke Bune. Danas se prostor uređuje za posjetitelje, pa se do njega može doći i vozilima. Nedavno je uređena i proširena staza koja od podnožja vodi do samog ulaza u tvrđavu. Same zidine su osvijetljene tako da ih je moguće vidjeti izdaleka, što zasigurno potiče znatiželju da se istraže povijesni podaci i pogleda sa kule na doline rijeka Bune, Bunice i Neretve.

A evo ukratko o povijesti Starog grada Blagaja:

U drugoj polovini XX stoljeća grad je sistematski istraživao. Ispitano je oko 1000 m² površine što je nešto više od jedne trećine prostora opasanog gradskim bedemima. Utvrđeno je da je područje Starog grada Blagaj neprekidno bilo naseljeno od željeznog doba pa sve do 1835. godine.

Najprije su Iliri na tom lokalitetu sagradili svoju Gradinu. Rimljani su nakon osvajanja ilirske teritorije osnovali svoje naselje. U fazi gradnje, koja je trajala između 535. i 600. godine, zidovi su popravljeni i dograđeni mjestimično od 1 do 3 m visine, tehnikom gradnje koja je prakticirana u vrijeme vladavine vizantijskog cara Justinijana I (527-565).

Nakon Rimljana dolaze Slaveni i na tom mjestu osnivaju župu Hum. Prvi indirektni pisani izvori o gradovima Zahumljana, pa prema tome i o Blagaju, potječu iz "Spisa o narodima" bizantijskog cara i pisca Konstantina Porfirogenita nastalog između 948. i 952. godine u kojima se spominju dva grada - Bona i Hum.

U Blagaju je stolovao humski knez Miroslav, Nemanjin brat, u čije vrijeme se gradi Crkva sv. Kozme i Damjana. O gradnji crkve govori ploča sa ćiriličnim natpisom koja je 1912. godine pronađena u blizini ruševina starog dvorca Bišća i lokaliteta Vračići. Ploča se danas nalazi u Zemaljskom muzeju Bosne i Hercegovine.

Bosanski ban Stjepan II Kotromanić 1326. godine prvi put uključuje ovo područje u bosansku državu. Postoji nekoliko povelja koje izdaju bosanski vladari u Blagaju, još od vremena kralja Tvrtka I Kotromanića. U maju 1404. godine Blagaj postaje jedno od sjedišta vojvode Sandalja Hranića, a zatim i hercega Stjepana Vukčića Kosače.

Osmanlije su zauzele Blagaj 1465. godine, a već 1473. godine spominje se blagajski kadija. Grad su popravljali dva puta: 1699. godine, kada je sanirana zapadna kula, a zatim 1827. godine. Napuštaju lokalitet 1835. godine i od tada je nenaseljen.

Proljeće nad Blagajom

Written by Administrator

Saturday, 06 April 2019 09:47 - Last Updated Saturday, 06 April 2019 09:59

{gallery}blagaj2019{/gallery}